

מתוך: 'ספר השורשים'

ואנחנו לא נדע מאמתי נתעסקו בני עמנו בזאת המלאכה נראה לי כי אינה ממלאכת אבותינו אלא ממה שנאמר בנו בעבורה ובעבור זולתה ויתערבו [בגוים] וילמדו מעשיהם. וכבר בקשתי וחפשתי הרבה ומצאתי כי לפני חרוזי הרב הגדול ר' אלעזר הקליר לא ידענו ולא נשמעו לנו חרוזים באומתינו. ואחריו החזיק ראש הישיבה הגאון ר' סעדה ז"ל, ואחריו החזיק אדוננו הנשיא הגאון ר' האי ז"ל, ובימיו קמו המשוררים בארץ ספרד ובמערב, והמתחיל היה ר' יהודה חיוג' המדקדק הראשון ודונש בן לברט הבבלי, ושניהם היו מעיר פאס, ומר אבון בן שרדה, ומנחם בן סרוק הטרטוסי, ור' שמואל הלוי הנגיד, ור"ץ בן גיאת, והחכם ר' שלמה בן גבירול, ור' משה בן עזרא, והרב הגדול ר' יהודה בן גיאת, והרב ר' יהודה הלוי וחבריהם הרבה. וכולם היו ספרדיים, ועד היום לא פסקה המלאכה הזאת מאומתינו. והנה היא במזרח ובארץ הצבי אלא שהספרדים נתעסקו בו יותר ועשו חרוז הנוי והצחות כמעשה הישמעאלים, ואני ראיתי כי אין בזאת המלאכה תועלת כל כך, אבל החכם הגדול ר' יוסף בן עקנין כתב בספרו הנכבד 'רפואת הנפשות' כי לומדי התורה צריכים ללמוד זאת המלאכה וכי היא תועלת ואנכי לא ידעתי.